

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Vejnar a soudkyň JUDr. Zdeňky Vlasákové a JUDr. Hany Douskové ve věci projednání pozůstalosti po **Jaroslavu D.**, nar. xxx, r.č. xxx, naposledy trvalým pobytem xxx, xxx, zemř. xxx se zanecháním pořízení pro případ smrti, jehož účastníky jsou : **1)** dcera zůstavitele **Lucie K.**, nar. xxx, bytem xxx, xxx, zast. JUDr. Jiřím K., nar. xxx, r.č. xxx, bytem xxx, xxx, a **2)** neteř zůstavitele **Martina H.**, nar. xxx, bytem xxx, xxx, zast. JUDr. Michalem Zemanem, advokátem se sídlem Navrátilova 664/10, Praha 1, k odvolání Martiny H. proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 17.10.2017 č.j. 13 D 51/2017-72,

t a k t o :

Usnesení soudu I. stupně **se potvrzuje.**

O d ů v o d n ě n í

Napadeným usnesením soud I. stupně přerušil řízení do pravomocného skončení občanskoprávního řízení vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 9 pod sp. zn. 52 C 316/2017. V odůvodnění uvedl, že dcera zůstavitele Lucie K. by přicházela v úvahu jako jediná dědička ze zákona v I. dědické třídě. Zůstavitel však pořídil ve formě notářského zápisu listinu o vydědění ze dne 23.5.2014, již tuto dceru vydědil, s odůvodněním, že o něj neprojevuje opravdový zájem, jaký by projevoval měla (§ 1646 odst. 1, písm. b/ zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, dále jen „o.z.“). Zanechal také dědickou smlouvu z téhož dne, sepsanou ve formě notářského zápisu, podle níž je neteř zůstavitele Martina H. povolána za dědičku 1/2 pozemku parc. č. xxx, jehož součástí je stavba č.p. xxx xxx xxx a 1/2 pozemku parc. č. xxx, zaps. na LV č. xxx pro k.ú. xxx xxx. Neteř zůstavitele uznala listinu o vydědění za pravou a platnou, pozůstalá dcera neuznala důvody vydědění; došlo tak mezi nimi ke sporu o dědické právo. Dcera zůstavitele Lucie K. byla usnesením ze dne 1.6.2017 č.j. 13 D 51/2017-63 odkázána, aby podala žalobu na určení, že je dědičkou zůstavitele. Lucie K. tuto žalobu podala a řízení je vedeno u Obvodního soudu pro Prahu 9 pod sp. zn. 52 C 316/2017. Další řízení o pozůstalosti je vázáno na rozhodnutí o této žalobě, neboť je v něm řešena otázka dědického práva, která má zásadní význam pro rozhodnutí o dědictví.

Proti tomuto usnesení podala odvolání neteř zůstavitele Martina H. Poukázala na to, že dcera zůstavitele nenapadala platnost dědické smlouvy, podle níž je k dědění nemovitého majetku zůstavitele povolána odvolatelka. Soud také nepřihlížel k existenci závěti ze dne 27.7.1993, kterou zůstavitel povolal za dědičku veškerého majetku odvolatelku, a dceru Lucii K. již tehdy vydědil. Kopii listiny připojila k odvolání a uvedla, že ji měl u sebe advokát JUDr. Miroslav Šipovič. Z těchto důvodů se domnívá, že dědické řízení nemá být přerušeno. I kdyby ve sporném řízení dospěl soud k závěru, že dcera zůstavitele nebyla platně vyděděna, měla by dcera pouze postavení nepominutelného dědice, který do dědictví přihlásil svoji pohledávku, a nevystupovala by v pozici účastníka – dědice. Účastníci řízení o pozůstalosti bude vždy pouze odvolatelka. Výsledek řízení zahájeného žalobou dcery nemá pro rozhodnutí o dědictví žádný význam, a podání žaloby proto nebrání tomu, aby bylo v řízení o pozůstalosti pokračováno. Z těchto důvodů navrhl, aby napadené usnesení bylo zrušeno a v řízení o pozůstalosti pokračováno.

K odvolání se vyjádřila pozůstalá dcera Lucie K. Ve vyjádření shrnula své výhrady k dědické smlouvě a k vydědění ze dne 23.5.2014. K námitce neteře, že soud nevzal v úvahu závěť z 27.7.1993, uvedla, že až do doby, kdy odvolatelka závěť předložila, nebylo dceři o této listině nic známo. Považuje ji však za irelevantní z toho důvodu, že existuje listina o vydědění s pozdějším datem. Má za to, že řízení o pozůstalosti bylo přerušeno v souladu s platnou právní úpravou (§ 109 odst. 2, písm. c/ o.s.ř.), neboť o tom, zda bude pozůstalá dcera účastnicí řízení o pozůstalosti po svém otci, může rozhodnout pouze soud po provedeném sporném řízení.

Městský soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal odvoláním napadené usnesení soudu I. stupně včetně řízení, které mu předcházelo, aniž nařizoval jednání (§ 214 odst. 2, písm. c/ o.s.ř.), a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Jak vyplývá z obsahu spisu, soud I. stupně po zahájení řízení o pozůstalosti zjistil šetřením v Evidenci právních jednání pro případ smrti, že zůstavitel zanechal prohlášení o vydědění ze dne 23.5.2014 a dědickou smlouvu z téhož dne. Stav a obsah těchto listin, pořízených notářskými zápisy Mgr. Olgy Spoustové, byl zjištěn samostatnými protokoly ze dne 19.1.2017. Obsah těchto listin je uveden shora (v odůvodnění usnesení soudu I. stupně). Neteř zůstavitele Martina H. dne 10.11.2016 uznala tyto listiny za pravé a platné. Dcera zůstavitele Lucie K. dne 16.3.2017 uznala prostřednictvím svého zástupce listinu o vydědění za pravou s tím, že k platnosti vydědění se vyjádří dodatečně. Dne 11.5.2017 prohlásila, že neuznává důvody svého vydědění. Usnesením soudu I. stupně č.j. 13 D 51/2017-63 ze dne 1.6.2017 byla podle § 170 odst. 1 zák. č. 292/2013 Sb., zákona o zvláštních řízeních soudních (dále jen „z.ř.s.“) odkázána, aby do dvou měsíců od právní moci usnesení podala u Obvodního soudu pro Prahu 9 proti Martině H. žalobu na určení, že je dědičkou zůstavitele. Usnesení nabylo právní moci 8.7.2017.

Jak uvádí pozůstalá dcera Lucie K. ve vyjádření k odvolání a jak bylo odvolacím soudem ověřeno na stránkách infosoud.justice.cz, řízení o žalobě je vedeno u Obvodního soudu pro Prahu 9 pod sp. zn. 52 C 316/2017, bylo zahájeno dne 30.8.2017 a je tak na samém počátku. Žaloba byla podána v soudem určené lhůtě, a nepřichází proto v úvahu uplatnění domněnky o vyřešení sporu v neprospěch Lucie K. podle § 170 odst. 3 z.ř.s.

Podle § 109 odst. 2, písm. c) o.s.ř. (§ 1 odst. 3 z.ř.s.) soud může řízení přerušit, jestliže probíhá řízení, v němž je řešena otázka, která může mít význam pro rozhodnutí soudu.

O takovou situaci se nepochybně jedná, neboť na výsledku sporu vedeného pod sp. zn. 52 C 316/2017 závisí, zda pozůstalá dcera Lucie K. bude považována za dědičku, popřípadě za nepominutelnou dědičku. Je proto vyloučeno, aby před pravomocným rozhodnutím o této otázce bylo v řízení o pozůstalosti pokračováno a jednáno pouze s neteří zůstavitele Martinou H., jak se toho odvolatelka ve svém odvolání domáhá.

Odvolací soud mj. zdůrazňuje, že pozůstalá dcera byla k podání žaloby odkázána za situace, kdy soud měl jako dědický titul Martiny H. k dispozici pouze dědickou smlouvu ze dne 23.5.2014 a vydědění Lucie K. z téhož dne. Podle dědické smlouvy má Martina H. nabyt pouze část pozůstalosti – 1/2 nemovitostí v k.ú. xxx. Dědická smlouva se ani nemůže týkat celého majetku zůstavitele, neboť čtvrtina pozůstalosti musí zůstat volná (viz § 1585 odst. 1 zák. č. 89/2012 Sb. o.z.). Podle § 1633 odst. 1 o.z., kde nedojde k posloupnosti podle dědické smlouvy nebo podle závěti, nastane zákonná dědická posloupnost k pozůstalosti nebo k její části. Je tedy evidentní, že v případě úspěchu pozůstalé dcery v řízení o žalobě (bude-li prokázána neplatnost vydědění) by veškerý ostatní majetek, nejméně čtvrtinu pozůstalosti, nabývala pozůstalá dcera jako jediná dědička ze zákona.

Skutečnost, že se odvolatelka Martina H. až nyní (po odkázání dcery na podání žaloby, po podání žaloby a přerušení řízení) dovolává dosud neuplatněného dědického titulu ve svůj prospěch, jehož stav a obsah bylo možné zjistit až 14.11.2017 (allografní závěti, podle níž je univerzální dědičkou, a vydědění z 27.7.1993), nemůže jít bez dalšího k tíži pozůstalé dcery Lucie K., která o existenci této listiny nebyla v době podání žaloby vůbec informována. Za situace, kdy již Lucie K. podala žalobu na určení, že je dědičkou, je pouze na ní, jaké stanovisko k nově objevené listině zaujme, tj. zda bude zpochybňovat nejen platnost svého vydědění, ale i platnost závěti z 27.7.1993 (v případě úspěchu bude dědickým titulem Martiny H. pouze dědická smlouva a Lucie K. bude zákonnou dědičkou nejméně jedné čtvrtiny majetku – viz shora), nebo zda bude zpochybňovat jen platnost svého vydědění (v případě úspěchu bude nepominutelnou dědičkou), nebo zda s ohledem na tyto další listiny uzná i své vydědění (a v takovém případě nebude dědičkou ani nepominutelnou dědičkou). Výsledek řízení nelze předvídat a závisí na něm rozhodnutí o dědictví.

Správnost usnesení soudu I. stupně o přerušení řízení tak nemůže zpochybnit ani existence nově předložené závěti a listiny o vydědění z 27.7.1993.

Odvolací soud se neztotožňuje ani s názorem odvolatelky, že Lucie K. bez ohledu na výsledek sporného řízení nebude účastnicí řízení o pozůstalosti, nýbrž pouze nepominutelnou dědičkou, která přihlásila svoji pohledávku. Jak je výše uvedeno, v důsledku rozhodnutí ve sporném řízení může být pozůstalá dcera nejen nepominutelnou dědičkou, ale i zákonnou dědičkou povolovanou nejméně k jedné čtvrtině pozůstalosti. I kdyby však byla pouze nepominutelnou dědičkou, nepřestane být účastnicí řízení o pozůstalosti v rozsahu uvedeném v § 113 z.ř.s.

Ze všech shora uvedených důvodů bylo proto napadené usnesení odvolacím soudem jako věcně správné potvrzeno (§ 219 o.s.ř.).

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení lze podat dovolání jen za podmínek uvedených v § 237 o.s.ř., a to do 2 měsíců od doručení tohoto usnesení u Obvodního soudu pro Prahu 10 k Nejvyššímu soudu ČR. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat pouze dovolací soud.

V Praze dne 15. ledna 2018

JUDr. Tomáš **V e j n a r** v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Hrdličková